

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені В. Н. КАРАЗІНА**

II МЕДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

**Декан II медичного факультету
Олександр КОЗЛОВ**

ПРОГРАМА

**циклу вторинної лікарської спеціалізації
за спеціальністю «Ультразвукова діагностика»**

(для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвукової діагностики, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю)

Програма циклу вторинної лікарської спеціалізації за спеціальністю «Ультразвукова діагностика» для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвукової діагностики, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю. Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. 22 червня 2026 року. – 28 стор.

Керівник програми:

ПЕРЕСИПКІНА Тетяна Валентинівна, доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики.

Розробники програми:

БРИНЗА Марія Сергіївна, кандидат медичних наук, доцент, доцент ЗВО кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики;

ЗЛАТКІНА Віра Владиславівна, доктор медичних наук, професор, професор ЗВО кафедри внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики.

Програму циклу вторинної лікарської спеціалізації за спеціальністю «Ультразвукова діагностика» для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвукової діагностики, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю, розглянуто та затверджено на засіданні методичної комісії II медичного факультету, протокол № 11 від 15.06.2026 р.

Програму циклу вторинної лікарської спеціалізації за спеціальністю «Ультразвукова діагностика» для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвукової діагностики, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю, розглянуто та затверджено на засіданні Вченої ради II медичного факультету, протокол № 12 від 17.06.2026 р.

Програму циклу вторинної лікарської спеціалізації за спеціальністю «Ультразвукова діагностика» для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвукової діагностики, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю, розглянуто та затверджено на засіданні Вченої ради Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № ... від 26.06.2026 р.

Термін дії програми циклу вторинної лікарської спеціалізації за спеціальністю «Ультразвукова діагностика» для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвукової діагностики, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю, – **5 років** з моменту затвердження Вченою радою Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

ПЕРЕДМОВА

Безперервний професійний розвиток працівників сфери охорони здоров'я (далі – **безперервний професійний розвиток, БПР**) – безперервний процес навчання та вдосконалення професійних компетентностей працівників сфери охорони здоров'я, що дає їм змогу підтримувати або підвищувати рівень професійної діяльності відповідно до потреб сфери охорони здоров'я.

Працівники сфери охорони здоров'я зобов'язані здійснювати БПР після:

- ✓ отримання документа про вищу освіту за спеціальностями 221 «Стоматологія», 222 «Медицина», 224 «Технології медичної діагностики та лікування», 225 «Медична психологія», 228 «Педіатрія» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» та сертифікату лікаря-спеціаліста;
- ✓ отримання документу про вищу освіту за спеціальностями 223 «Медсестринство», 224 «Технології медичної діагностики та лікування», 227 «Терапія та реабілітація», 229 «Громадське здоров'я» галузі знань 22 «Охорона здоров'я»;
- ✓ отримання документу про вищу освіту за спеціальністю 226 «Фармація, промислова фармація» галузі знань 22 «Охорона здоров'я» та сертифікату фармацевта / провізора-спеціаліста;
- ✓ отримання документа про вищу освіту, проходження післядипломної спеціалізації та отримання сертифікату спеціаліста за спеціальностями згідно з номенклатурою спеціальностей, затвердженою Міністерством охорони здоров'я України (далі – МОЗ);
- ✓ отримання документу про вищу освіту за спеціальностями згідно з номенклатурою спеціальностей, затвердженою МОЗ;
- ✓ отримання документа про фахову передвищу освіту за спеціальностями 221 «Стоматологія», 222 «Медицина», 223 «Медсестринство», 224 «Технології медичної діагностики та лікування», 226 «Фармація, промислова фармація» галузі знань 22 «Охорона здоров'я».

Провайдером заходів БПР є **Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна** (далі – Університет), а безпосередню координацію роботи у сфері післядипломної медичної освіти та БПР працівників сфери охорони здоров'я на II медичному факультеті здійснює **Центр післядипломної медичної освіти** (далі – ЦПМО), який керується у своїй діяльності наступними **нормативно-правовими актами**:

- ✓ [Положення про систему безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я](#), затверджене постановою Кабінету міністрів України «Про затвердження Положення про систему безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я» від 14.07.2021 р. № 725;
- ✓ [Порядок проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650;
- ✓ [Перелік циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними \(провізорськими\) спеціальностями](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Переліку циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними (провізорськими) спеціальностями» від 25.07.2023 р. № 1347;
- ✓ [Перелік циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112;
- ✓ [Порядком проведення атестації лікарів](#), затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 18.08.2021 р. № 1752 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.10.2021 р. за № 1338/36960;

- ✓ [Технічного регламенту роботи системи](#), затвердженого наказом Державної організації «Центр тестування професійної компетентності фахівців з вищою освітою напрямів підготовки «Медицина» і «Фармація» при Міністерстві охорони здоров'я України» від 08.06.2022 р. № 01-03/14 та погодженого листом Міністерства охорони здоров'я України від 07.06.2022 р. № 22-04/12786/2-22;
- ✓ [Випуску 78 «Охорона здоров'я» Довідника кваліфікаційних характеристик професій](#), затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29.03.2002 р. № 117, та вимог [професійних стандартів](#) працівників сфери охорони здоров'я (за наявності);
- ✓ низкою інших нормативно-правових документів ([Закон України про освіту](#); [Закон України про вищу освіту](#); [Закон України про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення](#); [Основи законодавства України про охорону здоров'я](#); [Закон України про систему громадського здоров'я](#); Порядок підготовки та підвищення кваліфікації осіб, які зобов'язані надавати домедичну допомогу, затверджений [постановою Кабінету міністрів України від 21.11.2012 р. № 1115](#); Положення про навчально-тренувальний відділ (центр) підготовки з надання медичної допомоги в екстремальних ситуаціях, затверджене [наказом Міністерства охорони здоров'я України від 02.03.2009 р. № 132](#); Стратегія людського розвитку, затверджена [Указом Президента України від 02.06.2021 р. № 225/2021](#) тощо);
- ✓ План освітніх заходів у сфері післядипломної медичної освіти та безперервного професійного розвитку працівників сфери охорони здоров'я, Статут, Положення про організацію освітнього процесу, Перелік платних освітніх та інших послуг, Стратегія розвитку, Правила внутрішнього розпорядку та інших регламентуючих документів Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

Цикли вторинної лікарської спеціалізації / стажування проводяться з метою присвоєння / підтвердження звання лікаря-спеціаліста за результатами атестації слухачів освітнього заходу на визначення рівня знань та практичних навичок. **Присвоєння звання лікаря-спеціаліста** відповідної лікарської спеціальності проводиться слухачу циклу спеціалізації, який вперше отримує цю спеціальність. **Підтвердження звання лікаря-спеціаліста** проводиться для лікарів, які вже мають цю лікарську спеціальність, але не працювали за нею більше 3-х років поспіль або з перервами. Цикли вторинної лікарської спеціалізації проводяться для відновлення права на професійну діяльність працівників сфери охорони здоров'я, які **своєчасно не пройшли атестацію або яким відмовлено в атестації** на присвоєння чи підтвердження професійної кваліфікації / рівня професійної кваліфікації за відповідною спеціальністю.

Лікарі, які своєчасно не пройшли атестацію на кваліфікаційну категорію, або яким відмовлено в атестації на присвоєння або підтвердження кваліфікаційної категорії, не можуть займатися лікарською діяльністю за цією спеціальністю без попереднього проходження **стажування**. Процедури направлення, зарахування, навчання та атестації лікарів, які проходять стажування, регламентовано Порядком проведення атестації лікарів, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 18.08.2021 р. № 1752 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.10.2021 р. за № 1338/36960.

Зарахування на цикли вторинної лікарської спеціалізації та стажування проводиться наказом по університету на підставі заяви особи, яка бажає навчатися на циклі спеціалізації / стажуванні. До зарахування особи, які бажають зарахуватися на цикл, мають надати повний перелік документів, укласти договір про надання платної освітньої послуги, заповнити **електронну особову картку слухача** (створюється фахівцями Центру на платформі Google), яка містить наступні дані:

- ✓ назва циклу;
- ✓ прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), дату народження слухача;
- ✓ найменування закладу вищої освіти, рік його закінчення, спеціальність;

- ✓ відомості про диплом, дата та номер диплому, дата видачі;
- ✓ посада та місце працевлаштування, населений пункт, область;
- ✓ науковий ступінь, вчене звання (за наявності).

Тривалість циклів вторинної лікарської спеціалізації регламентується [Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними \(провізорськими\) спеціальностями](#), затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25.07.2023 р. № 1347. Для вступників на цикли вторинної лікарської спеціалізації, яким заплановано присвоєння звання лікаря-спеціаліста, для деяких циклів спеціалізації діють обмеження у розрізі наявної на час зарахування лікарської спеціальності, а для кожного циклу вторинної лікарської спеціалізації вище згаданим наказом регламентований можливий **контингент вступників**. **Тривалість стажування** встановлюється рішенням комісії з тестування, яке проводиться не пізніше ніж за 14 днів до початку стажування, при закладі вищої освіти та становить від 1 до 6 місяців.

Навчання на циклах вторинної лікарської спеціалізації / стажування проводиться **в очній, дистанційній та/або змішаній формі** за умови забезпечення опанування слухачами повного переліку теоретичних знань та практичних навичок, передбачених програмою, та передбачає теоретичну підготовку та відпрацювання практичних навичок.

Атестацію на визначення рівня знань та практичних навичок проводить **атестаційна комісія** у складі з трьох досвідчених науково-педагогічних працівників відповідної Каразінської школи післядипломної медичної освіти. **Склад комісії** затверджується на початку циклу наказом по університету. За результатами атестації лікар отримує **сертифікат**, форма якого затверджена додатком 2 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650.

За проходження циклів спеціалізації / стажування слухачам **нараховується 30 балів БПР за 1 місяць** навчання, але не більше мінімальної кількості балів, яка має бути підтверджена за річний період.

Не менше ніж за 5 днів до засідання атестаційної комісії слухач циклу вторинної лікарської спеціалізації / стажування подає комісії **наступні документи**:

- ✓ заява;
- ✓ атестаційний листок за формою, встановленою додатком 3 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650;
- ✓ копії диплому, сертифікату (-ів) лікаря-спеціаліста, свідоцтва (-в) про присвоєння кваліфікаційної категорії.

Рішенням атестаційної комісії у разі достатнього рівню володіння теоретичними знаннями та практичними навичками за спеціальністю циклу / стажування лікарю **присвоюється або підтверджується** звання лікаря-спеціаліста. У разі недостатнього рівню підготовки, наявності такого рівню володіння сучасними методами профілактики, діагностики, лікування і реабілітації, що може призвести до погіршення стану пацієнта або його смерті, рішенням комісії лікарю **відмовляють у присвоєнні / підтвердженні** звання лікаря-спеціаліста (в такому разі у відповідь на запит лікар отримує довідку про те, що прослухав цикл спеціалізації / стажування, але не був атестований). **Протокол атестації** затверджується наказом по університету в 10-денний термін.

Цикли спеціалізації для професіоналів у галузі охорони здоров'я та для професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в системі охорони здоров'я,

проводяться з метою **присвоєння або підтвердження звання спеціаліста**. Процедура провадження циклів регламентується [Порядком проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650, а перелік спеціальностей професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в сфері охорони здоров'я, тривалість циклів спеціалізації та вимоги до контингенту слухачів встановлюються [Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою](#), затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112.

Зарахування на цикли спеціалізації / стажування проводиться наказом по університету. До зарахування **особи, які бажають зарахуватися на цикл / стажування, мають надати** повний перелік документів, укласти договір про надання платної освітньої послуги, заповнити **електронну особову картку слухача** (створюється фахівцями Центру на платформі Google), яка містить наступні дані:

- ✓ назва циклу;
- ✓ прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), дату народження слухача;
- ✓ найменування закладу вищої освіти, рік його закінчення, спеціальність;
- ✓ відомості про диплом, дата та номер диплому, дата видачі;
- ✓ посада та місце працевлаштування, населений пункт, область;
- ✓ науковий ступінь, вчене звання (за наявності).

Навчання на циклах спеціалізації / стажуванні проводиться **в очній, дистанційній та/або змішаній формі** за умови забезпечення опанування слухачами повного переліку теоретичних знань та практичних навичок, передбачених програмою циклу / стажування, та передбачає теоретичну підготовку та відпрацювання практичних навичок.

Атестацію на визначення рівня знань та практичних навичок проводить **атестаційна комісія** у складі з трьох досвідчених науково-педагогічних працівників відповідної Каразінської школи післядипломної медичної освіти. **Склад комісії** затверджується на початку циклу / стажування наказом по університету. За результатами атестації слухач отримує **сертифікат**, форма якого затверджена додатком 2 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650.

За проходження циклів спеціалізації / стажування слухачам **нараховується 30 балів БПР за 1 місяць** навчання, але не більше мінімальної кількості балів, яка має бути підтверджена за річний період.

Не менше ніж за 5 днів до засідання атестаційної комісії слухач циклу спеціалізації / стажування подає комісії **наступні документи**:

- ✓ заява;
- ✓ атестаційний листок за формою, встановленою додатком 3 до [Порядку проведення атестації працівників сфери охорони здоров'я](#), затвердженому наказом Міністерства охорони здоров'я України від 16.04.2025 р. № 650;
- ✓ копія диплому.

Рішенням атестаційної комісії у разі достатнього рівню володіння теоретичними знаннями та практичними навичками за спеціальністю циклу / стажування слухачу **присвоюється або підтверджується** звання спеціаліста. У разі недостатнього рівню підготовки, рішенням комісії лікарю **відмовляють у присвоєнні / підтвердженні** звання спеціаліста (в такому разі у відповідь на запит слухач отримує довідку про те, що прослухав цикл

спеціалізації / стажування, але не був атестований). **Протокол атестації** затверджується наказом по університету в 10-денний термін.

Програми циклів спеціалізації / стажування повинні відповідати принципам доказової медицини, галузевим стандартам у сфері охорони здоров'я та вимогам до кваліфікаційних характеристик працівників охорони здоров'я. Програма включає:

- ✓ опис цільової аудиторії;
- ✓ мету заходу;
- ✓ перелік компетентностей, що набуваються або вдосконалюються;
- ✓ опис структури заходу та загальний обсяг навчального навантаження;
- ✓ форми і методи організації та проведення заходу;
- ✓ матеріально-технічне забезпечення заходу;
- ✓ форми підсумкового контролю.

Програми розробляються кафедрами II медичного факультету та/або Каразінськими школами післядипломної освіти та затверджуються на період дії програми у встановленому порядку.

Обсяг навчальної роботи для циклів спеціалізації встановлюється із розрахунку 6 академічних годин на день аудиторної роботи (66,7%) та 3 академічних години на день самостійної роботи (33,3%), що при 5-денному навчальному тижні складає (5 днів на тиждень по 6 годин – 30 годин; 4 тижні в місяці по 30 годин – 120 годин на місяць):

Тривалість заходу	Академічні години			Кількість кредитів ECTS
	Аудиторні	Самостійна робота	Загалом	
1 місяць	120	60	180	6,0
2 місяці	240	120	360	12,0
3 місяці	360	180	540	18,0
4 місяці	480	240	720	24,0
5 місяців	600	300	900	30,0
6 місяців	720	360	1080	36,0
9 місяців	1080	540	1620	54,0

Навчальна робота під час циклів спеціалізації / стажування реалізується Каразінськими школами післядипломної медичної освіти у вигляді наступних **форм навчальної діяльності**:

- ✓ **лекційні заняття** є основною формою проведення навчальних занять, призначених для засвоєння теоретичного матеріалу;
- ✓ **практичні заняття** є формою навчального заняття, при якій викладач організує детальний розгляд здобувачами освіти окремих теоретичних положень та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання відповідно сформульованих завдань з використанням симуляційних технологій навчання, технологій «віртуальний пацієнт» та роботи в умовах, максимально наближених до реальної клінічної практики, включаючи проведення вхідного контролю знань, вмінь та навичок, постановку загальної проблеми викладачем та її обговорення за участю здобувачів освіти, розв'язування завдань з їх обговоренням, розв'язування контрольних завдань, їх перевірку, оцінювання;
- ✓ **семінарські заняття** є формою навчального заняття, при якій викладач організує дискусію навколо попередньо визначених тем, до котрих здобувачі освіти готують тези виступів на підставі індивідуально виконаних завдань (рефератів), а викладач оцінює підготовлені виступи, активність у дискусії, вміння формулювати і відстоювати свою позицію тощо;
- ✓ **тренінг** – активна, групова форма навчання, спрямована на розвиток певних навичок, знань, умінь та компетенцій, який відрізняється від традиційних методів навчання, таких як лекції, орієнтацією на практичну діяльність, взаємодію учасників та рефлексію. В ході тренінгу слухачі в невеликих групах активно долучаються до процесу навчання, основна увага

приділяється обміну досвідом, взаємонавчанню, розвитку конкретних навичок з використанням інтерактивних методів навчання (рольові ігри, дискусії, дебати, мозкові штурми, робота в групах тощо) на тлі зворотного зв'язку від викладача заходу;

- ✓ **дискусії** – це діалоговий процес обміну думками, аргументами та позиціями з певної проблеми, що сприяє активізації пізнавальної діяльності, розвитку критичного мислення, навичок аргументації та співпраці між учасниками. Цей метод допомагає поглибити знання, виявити різні точки зору, навчитися слухати співрозмовника та відстоювати власну думку в атмосфері довіри та взаємоповаги;
- ✓ **дебати** – це інтерактивна технологія, в якій команди слухачів аргументовано доводять свою позицію (тезу) та опонують аргументам суперників, а не безпосередньо один одному; це комплексна діяльність, яка сприяє розвитку критичного мислення, логічного мислення, навичок аргументації та ораторського мистецтва, а також формує громадянські якості, відповідальність та вміння працювати в команді;
- ✓ **симуляція** – метод навчання, що передбачає створення штучного середовища, яке імітує реальні умови з метою набуття слухачами практичних навичок та знань шляхом взаємодії з цим середовищем. Симуляції можуть бути різних видів, включаючи комп'ютерні симуляції (віртуальний пацієнт, симулятор клініки та інше програмне забезпечення), ситуативне навчання (розробка сценаріїв та ситуацій, які вимагають прийняття слухачами рішень та дій, що імітують реальні умови) та навчання на основі сценаріїв (взаємодія з стандартизованими пацієнтами, симуляторами або обладнанням з метою виконання завдань, які імітують реальну професійну діяльність);
- ✓ **самостійна робота** є одним з основних засобів оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, при цьому навчальний час, відведений для самостійної роботи, становить не менше 1/3 та не більше 2/3 загального обсягу навчального часу (вагомим компонентом підготовки лікаря-інтерна є самостійна позааудиторна робота, яка включає в тому числі роботу з періодичною науковою літературою, світовими базами медичних знань (сайти WHO, PubMed, ResearchGate та ін.), актуальними редакціями міжнародних та національних протоколів та стандартів надання медико-профілактичної допомоги тощо).

Методами організації та проведення циклів спеціалізації / стажування є:

- ✓ **метод прямих інструкцій** (direct instruction, **пояснювально-ілюстративний метод**) – структурований педагогічний підхід, в якому викладач чітко і ясно викладає матеріал, надаючи чіткі вказівки та отримує зворотній зв'язок. Цей метод передбачає систематичний підхід до навчання, де викладач керує процесом, а слухачі активно засвоюють теоретичні знання та опановують практичні навички через повторення та практику;
- ✓ **метод спроб і помилок** – форма навчання, заснована на багаторазовому повторенні дій з метою знаходження правильного рішення, при цьому слухач під наглядом і контролем викладача повторює спроби, помиляється та на основі аналізу помилок коригує свої дії, поки не досягне бажаного результату;
- ✓ **метод навчання через спостереження (навчання шляхом імітації)** – процес засвоєння теоретичного матеріалу та оволодіння практичними навичками слухачами за допомогою спостереження за викладачем та / або іншими слухачами, забезпечуючи при цьому додатковий розвиток когнітивних та соціальних якостей слухачів, та подальшим відтворенням слухачами продемонстрованих знань чи навичок;
- ✓ **ситуаційний аналіз (кейс-метод)** – інтерактивна техніка навчання, яка базується на аналізі конкретних, часто реальних, ситуацій для розвитку у слухачів навичок вирішення проблем, аналітичного мислення та прийняття рішень. Слухачі активно включаються у процес дослідження кейсу, аналізують ситуацію, виявляють проблеми, пропонують та оцінюють різні рішення;

- ✓ **лабораторний метод** – практичний метод навчання, який передбачає виконання слухачами певних завдань, дослідів або експериментів у спеціально обладнаній лабораторії з метою глибинного засвоєння теоретичного матеріалу та формування практичних навичок;
- ✓ **аналітичний метод** – процес розкладання цілого (складного) на частини (прості) для більш глибокого вивчення та розуміння кожної складової теми заходу. Метод передбачає аналіз окремих елементів, їх властивостей та взаємозв'язків із подальшим синтезом отриманих знань для цілісного сприйняття явища або поняття. Детальний аналіз частин теми заходу дозволяє слухачам виявляти взаємозалежності між простими фрагментами та формувати розуміння їх ролі у цілому;
- ✓ **синтетичний метод** – процес об'єднання невеликих фрагментів теми заходу або етапі виконання практичної навички в єдине ціле з метою формування узагальненого розуміння об'єкту вивчення та оволодіння практичною навичкою; метод часто використовується разом з аналітичним;
- ✓ **тренувальний метод** – система застосування практичних навичок шляхом цілеспрямованого, багаторазового повторення певних дій з метою досягнення автоматизації рухів або інших навчальних цілей. Тренувальні методи можуть включати вправи, імітацію, кругове тренування та інші форми, що спрямовані формування навички, удосконалення техніки та швидкості виконання тощо;
- ✓ **проблемний метод** – метод навчання, який передбачає створення умов для активної самостійної або частково самостійної пізнавальної діяльності слухачів шляхом розв'язання проблемних ситуацій. Замість прямої передачі знань, викладач створює проблемні ситуації, а слухачі самостійно або за допомогою викладача шукають шляхи їх вирішення, що сприяє глибшому розумінню матеріалу та розвитку фахового мислення;
- ✓ **евристичний метод** використовується з метою поступового наближення слухачів до самостійного вирішення пізнавальних проблем, при цьому викладач розчленовує проблемне завдання на підпроблеми, а слухачі здійснюють окремі кроки пошуку їх вирішення;
- ✓ **інші методи організації та проведення заходу.**

В програмі циклу спеціалізації / стажування обов'язково планується **поточне та підсумкове оцінювання** рівню підготовки слухачів. **Поточне оцінювання** проводиться викладачами на практичних та семінарських заняттях за результатами вивчення кожної теми. Результати оцінювання вносять в журнал реєстрації результатів навчання (журнал ведеться викладачами освітнього заходу). **Підсумкове оцінювання** проводиться для слухачів, які повністю виконали навчальний план підготовки та програму циклу / стажування у вигляді **атестації на визначення рівня знань та вмінь** з присвоєнням звання лікаря-спеціаліста / спеціаліста. Атестація на визначення рівня знань та вмінь слухачів циклів спеціалізації / стажування проводиться у вигляді **іспиту з оволодіння практичними навичками** (виконання щонайменше трьох пакетів практичних завдань та ситуаційних задач із залученням симуляційного обладнання, стандартизованих пацієнтів тощо) та **співбесіди із спеціальності** (білети з трьома теоретичними питаннями відповідно до програми підготовки). Результати атестації оформлюються у вигляді **відомостей**, на підставі яких фахівець Центру формує **протоколи засідання атестаційної комісії**.

В програмах циклів спеціалізації / стажування обов'язково визначається **цільова аудиторія**, яка визначається контингентом слухачів з [наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Переліку циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними \(провізорськими\) спеціальностями»](#) від 25.07.2023 р. № 1347 для лікарів та [Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою](#), затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112 для професіоналів у галузі охорони здоров'я / професіоналів з вищою немедичною освітою, які працюють в сфері охорони здоров'я.

Порядок реєстрації слухачів на цикли спеціалізації / стажування описаний у відповідних документах, оприлюднених на сайті ІІ медичного факультету.

АНОТАЦІЯ

Програма циклу вторинної лікарської спеціалізації за спеціальністю «Ультразвукова діагностика» для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвуковою діагностикою, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю, забезпечує всебічну підготовку лікаря-спеціаліста з урахуванням вимог до кваліфікаційних характеристик професії, включає актуальні дані про можливості та доцільність застосування методу ультразвукової діагностики для виявлення захворювань внутрішніх органів, серцево судинної системи, кістково-м'язової патології, актуальності ультразвуку в акушерстві та гінекології, при проведенні інтервенційних втручань тощо.

Теоретичний матеріал ґрунтується на засадах доказової медицини, рекомендаціях національних та міжнародних протоколів надання медичної допомоги, останніх даних наукових досліджень та власному досвіді успішної інтеграції їх у рутинну клінічну практику.

Практична частина передбачає здобуття навичок проведення дослідження та діагностику патологічних станів різних органів та систем в умовах стимуляційного центру ХНУ імені В.Н. Каразіна на ультразвуковому апараті експертного класу та стимуляторі Simbionix. Набуття програмних знань та вмінь надає можливість слухачам значно покращити якість профілактики та лікування завдяки своєчасній діагностики та моніторингу перебігу широкого спектру захворювань.

ОПИС ПРОГРАМИ

Загальна інформація	
Офіційна назва програми	Програма циклу вторинної лікарської спеціалізації за спеціальністю «Ультразвукова діагностика» для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвуковою діагностикою, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю
Структурний підрозділ	ІІ медичний факультет, Центр післядипломної медичної освіти, кафедра внутрішньої медицини, ультразвукової та променевої діагностики
Обсяг програми	3-місячний захід: аудиторна робота – 360 академічних годин; самостійна робота – 180 академічних годин; загалом – 540 академічних годин, 18,0 кредитів ECTS
Мова викладання	Українська
Передумови навчання	Надання особою регламентованого переліку документів для реєстрації на освітній захід, укладання договору про надання освітньої послуги, відповідність рівню освіти та спеціальності цільовій аудиторії заходу, наявність первинної або вторинної лікарської спеціалізації відповідно до вимог до контингенту слухачів, встановленим Переліком циклів спеціалізації та

	тематичного удосконалення за лікарськими та фармацевтичними (провізорськими) спеціальностями, затвердженими наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25.07.2023 р. № 1347 чи Переліком циклів спеціалізації та тематичного удосконалення за спеціальностями професіоналів у галузі охорони здоров'я у закладах охорони здоров'я та професіоналів з вищою немедичною освітою, затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 23.01.2024 р. № 112	
Мінімальна та максимальна кількість слухачів в групі	8-15 слухачів	
Форми навчання	Інституційна очна (денна або вечірня) форма навчання з обов'язковою особистою присутністю слухачів на місці проведення заходу; дистанційна з участю слухачів в режимі реального часу; змішана форма навчання (очна та дистанційна)	
Оцінка результатів навчання	Поточний контроль результатів навчання; атестація на визначення рівню знань та вмінь за результатами співбесіди за спеціальністю та іспиту з оволодіння практичними навичками з присвоєнням / підтвердженням звання лікаря-спеціаліста або спеціаліста	
Інтернет-адреса місця постійного розміщення програми	Офіційний веб-сайт ІІ медичного факультету	
Мета програми		
Підвищення рівню фахової компетентності, теоретичної підготовки та оволодіння практичними навичками слухачами освітнього заходу з метою набуття ними кваліфікації спеціаліста за спеціальністю освітнього заходу з виконанням вимог до кваліфікаційних характеристик відповідної професії відповідно до Довідника кваліфікаційних характеристик професій. Випуск 78. Охорона здоров'я, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29.03.2022 р. № 117 та відповідно до вимог професійних стандартів (у разі наявності)		
Загальні компетентності (ЗК), що вдосконалюються та/або набуваються:		
ЗК1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу	
ЗК2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями	
ЗК3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	
ЗК4	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності	
ЗК5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації	
ЗК6	Здатність приймати обґрунтовані рішення	
ЗК7	Здатність працювати в команді	
ЗК8	Здатність до міжособистісної взаємодії	
ЗК9	Здатність спілкуватись іноземною мовою	
ЗК10	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології	
ЗК11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел	

ЗК12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків
ЗК13	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем
ЗК14	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні
ЗК15	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя
Фахові компетентності (ФК), що вдосконалюються та/або набуваються:	
ФК1	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані
ФК2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів
ФК3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання
ФК4	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань
ФК5	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань
ФК6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань
ФК7	Здатність до діагностування невідкладних станів
ФК8	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги
ФК9	Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів
ФК10	Здатність до виконання медичних маніпуляцій
ФК11	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності
ФК13	Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів
ФК16	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
ФК17	Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції
ФК18	Здатність до проведення аналізу діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я, забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів
ФК19	Здатність до організації та інтеграції надання медичної допомоги населенню та проведення маркетингу медичних послуг

ФК20	Здатність до проведення епідеміологічних та медико-статистичних досліджень здоров'я населення; обробки соціальної, економічної та медичної інформації
ФК21	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються
ФК22	Здатність управляти робочими процесами у сфері охорони здоров'я, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК23	Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері охорони здоров'я
ФК24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами
ФК25	Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів
ФК26	Здатність здійснювати наукову та/або науково-педагогічну діяльність у сфері охорони здоров'я
Результати навчання (РН):	
РН1	Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності
РН2	Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я
РН3	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем
РН4	Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми; за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання
РН5	Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу, враховуючи вік пацієнта
РН6	Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я
РН7	Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань

PH8	Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу
PH9	Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями, враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміння обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи
PH10	Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами
PH14	Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомоги при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування
PH15	Організовувати надання медичної допомоги та лікувально-евакуаційних заходів населенню та військовослужбовцям в умовах надзвичайних ситуації та бойових дій, в т.ч. у польових умовах
PH16	Формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів; організовувати взаємодію з колегами в своєму та інших закладах, організаціях та установах; застосовувати інструменти просування медичних послуг на ринку, на підставі аналізу потреб населення, в умовах функціонування закладу охорони здоров'я, його підрозділу, в конкурентному середовищі
PH17	Виконувати медичні маніпуляції в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм
PH21	Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію
PH22	Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я
PH23	Оцінювати вплив навколишнього середовища на стан здоров'я людини для оцінки стану захворюваності населення
PH24	Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності

PH25	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців
PH26	Управляти робочими процесами у сфері охорони здоров'я, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів, організовувати роботу та професійний розвиток персоналу з урахуванням набутих навиків ефективної роботи в команді, позицій лідерства, належної якості, доступності і справедливості, забезпечення надання інтегрованої медичної допомоги
PH27	Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проектів
PH28	Приймати ефективні рішення з проблем охорони здоров'я, оцінювати потрібні ресурси, враховувати соціальні, економічні та етичні наслідки
PH29	Планувати, організовувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, в тому числі згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками вакцин, організовувати додаткові вакцинальні кампанії, у т.ч. заходи з імунопрофілактики
Особливості програми	
Цільова аудиторія слухачів	Для лікарів, які закінчили інтернатуру (цикл спеціалізації) за однією з лікарських спеціальностей, крім спеціальностей стоматологічного, медико-профілактичного, медико-лабораторного, медико-психологічного профілю; для лікарів з ультразвукової діагностики, які не працювали більше трьох років за цією спеціальністю
Документ про успішне виконання програми	Сертифікат лікаря-спеціаліста

НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН

Компоненти програми	Загальна кількість годин	Аудиторна робота		Самостійна робота
		Лекційні заняття	Практичні заняття	
Тема 1. Вступне слово. Брифінг. Особливості спеціальності	3	1	0	2
Тема 2. Чинне законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я	5	1	2	2
Змістовий розділ 1. Сучасні методи візуалізації захворювань внутрішніх органів. Діагностичний ультразвук. Загальні принципи роботи діагностичного обладнання				
Тема 3. Основні принципи та можливості застосування методу ультразвукового дослідження для діагностики захворювань внутрішніх органів	6	1	3	2

Тема 4. Біоетика при проведенні ультразвукового дослідження	3	1	0	2
Тема 5. Фізико-технічні основи ультразвукового методу дослідження, основи формування зображення	7	1	4	2
Тема 6. Датчики і ультразвукова хвиля. Артефакти при ультразвуковому дослідженні. Допплерографія. Еластографія	8	1	5	2
Тема 7. Основні плоскості сканування, акустичні вікна доступу для проведення обстежень. «Постановка руки»	5	0	3	2
Змістовий розділ 2. Ультразвукова семіотика уражень щитоподібної залози				
Тема 8. Методика ультразвукового дослідження та нормальна ультразвукова анатомія щитоподібної залози та малих органів ший	9	1	6	2
Тема 9. Нормативні вікові та гендерні показники об'єму щитоподібної залози	8	1	5	2
Тема 10. Ультразвукова семіотика уражень щитоподібної залози. Дифузна та вузлова патологія	9	1	6	2
Тема 11. Система класифікації змін TIRADS	9	1	6	2
Змістовий розділ 3. Ультразвукова діагностика захворювань органів черевної порожнини				
Тема 12. Ультразвукове дослідження печінки та жовчовивідної системи. Техніка та особливості ультразвукового дослідження органів травної системи.	8	1	5	2
Тема 13. Ультразвукова картина дифузних та вогнищевих захворювань печінки. УЗ ознаки патології жовчного міхура	8	0	6	2
Тема 14. Ультразвукова діагностика підшлункової залози. Техніка та особливості ультразвукового дослідження. Ультразвукова анатомія підшлункової залози	8	1	5	2
Тема 15. Ультразвукова картина гострих та хронічних змін при захворюваннях підшлункової залози. Дифузні та вузлові зміни паренхіми підшлункової залози	8	0	6	2
Тема 16. Ультразвукова діагностика порожнистих органів шлунково-кишкового тракту. Методика ультразвукового дослідження шлунку, тонкої і товстої кишки	8	1	5	2
Тема 17. Ультразвукові ознаки запальних, пухлинних і непухлинних уражень порожнистих органів шлунково-кишкового тракту	8	1	5	2
Тема 18. Ультразвукове дослідження селезінки. Нормальна УЗ анатомія та зміни при захворюваннях та травмах	7	1	4	2
Змістовий розділ 4. Ультразвукова діагностика захворювань сечостатевої системи				
Тема 19. Ультразвукова діагностика захворювань нирок	8	1	5	2
Тема 20. Ультразвукова картина дифузних та локальних змін паренхіми нирок (гострі, хронічні захворювання паренхіми, сечокам'яна хвороба, доброякісні та злоякісні пухлини)	7	1	4	2
Тема 21. Аномалії розвитку. Трансплантова нирка. Наднирники, ультразвукова картина патологічних змін	4	0	2	2
Тема 22. Ультразвукова діагностика захворювань сечового міхура	8	1	5	2
Тема 23. Аномалії розвитку, зміни при гострих та хронічних захворюваннях, пухлини сечового міхура	7	1	4	2

Тема 24. Ультразвукова діагностика захворювань передміхурової залози, семінних пухирців та простатичної частини уретри	8	1	5	2
Тема 25. Ультразвукова діагностика запальних та пухлинних захворювань передміхурової залози	8	1	5	2
Тема 26. Ультразвукова діагностика Захворювань органів мошонки. Технологія дослідження. Анатомія не змінених структур	6	0	4	2
Тема 27. Ультразвукова картина при захворюваннях органів мошонки	7	1	4	2
Змістовий розділ 5. Ультразвукова діагностика в гінекології та акушерстві				
Тема 28. Ультразвукова діагностика в гінекологічній практиці. Показання, умови проведення, обмеження	8	0	5	3
Тема 29. Ультразвукове дослідження патології матки. Дифузна та локальна патологія	9	1	5	3
Тема 30. Ультразвукове дослідження патології додатків. Об'ємні утворення яєчників	9	1	5	3
Тема 31. Ультразвукове дослідження ургентних гінекологічних станів. POCUS протокол	7	0	4	3
Тема 32. Ультразвукове дослідження при вагітності. Показання, умови проведення	8	1	4	3
Тема 33. Ультразвук в першому триместрі. Показання, обмеження, умови проведення	10	1	6	3
Тема 34. Ультразвукове дослідження в другому та третьому триместрі	9	1	5	3
Тема 35. Основні вади плода, що підлягають ультразвуковій детекції: вади ЦНС, обличчя, серця, ШКТ, нефроурінарної системи, скелету	8	1	4	3
Тема 36. Синдром затримки росту плода та плацентарна дисфункція	8	0	5	3
Тема 37. Ультразвук в пологовій залі	5	0	2	3
Змістовий розділ 6. Ехокардіографія				
Тема 38. Особливості ультразвукової діагностики серцево-судинної системи, методичні підходи. Ультразвукова анатомія серця	9	1	4	4
Тема 39. Основи гемодинаміки. Протокол стандартного ехокардіографічного дослідження	10	1	5	4
Тема 40. Ультразвукова картина не зміненого клапанного апарату серця, УЗ семіотика патологічних змін клапанів	10	1	5	4
Тема 41. Вади розвитку. Особливості ультразвукової картини при імплантах серця	9	1	5	3
Тема 42. Особливості ехокардіографічної оцінки порожнин серця, систолічної та діастолічної функції	9	1	5	3
Тема 43. ЕхоКГ зміни при захворюваннях серцево-судинної системи	9	1	4	4
Тема 44. Візуалізація коронарних артерій, дуги аорти	9	0	6	3
Змістовий розділ 7. Ультразвукова ангіологія				
Тема 45. Ультразвукова діагностика захворювань судин верхніх і нижніх кінцівок	8	1	4	3
Тема 46. Атеросклеротичне ураження судин верхніх і нижніх кінцівок. Патологічні зміни венозної гемодинаміки. Тромбози	9	1	5	3

Тема 47. Ультразвукова діагностика захворювань судин ший	12	1	6	5
Тема 48. Ультразвукова діагностика захворювань черевного відділу аорти та її вісцеральних гілок	10	1	6	3
Змістовий розділ 8. Ультразвукове дослідження грудної залози				
Тема 49. Нормальна ультразвукова анатомія молочної залози у віковому аспекті	10	1	6	3
Тема 50. Ультразвукові ознаки дифузних та вузлових змін грудної залози	11	1	6	4
Тема 51. Система класифікації змін класифікація BIRADS	10	1	6	3
Змістовий розділ 9. Ультразвукове дослідження в ортопедії та травматології				
Тема 52. Ультразвукове дослідження кістково-м'язової системи	10	1	6	3
Тема 53. Ультразвукове дослідження плечового, кульшового, колінного та гомілковостопного суглобів	11	1	6	4
Змістовий розділ 10. Ультразвукові дослідження при виникненні невідкладних станів				
Тема 54. Ультразвукове дослідження за протоколами FAST, E-FAST POCUS	12	1	7	4
Змістовий розділ 11. Основи клінічної практики у сфері психічного здоров'я (mhGAP)				
Тема 55. Основи клінічної практики у сфері психічного здоров'я (mhGAP)	96	16	44	36
Тема 56. Іспит з оволодіння практичними навичками	2	0	2	0
Тема 57. Співбесіда зі спеціальності	2	0	2	0
Тема 58. Оголошення рішення атестаційної комісії. Дебрифінг. Завершення циклу вторинної лікарської спеціалізації	1	0	1	0
ВСЬОГО:	540	60	300	180
Аудиторне навантаження – 360 академічних годин; самостійна робота слухачів – 180 академічних годин; загальний обсяг програми – 540 академічних годин (18,0 кредитів ECTS)				

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Тема 1. Вступне слово. Брифінг. Особливості спеціальності. Актуальність тематики освітнього заходу. Кваліфікаційна характеристика професії. Ознайомлення слухачів з програмою, метою, змістом програми. Брифінг.

Тема 2. Чинне законодавство України про охорону здоров'я та нормативно-правові акти, що визначають діяльність органів управління та закладів охорони здоров'я. Чинні нормативно-правові акти, що визначають діяльність лікаря за спеціальністю освітнього заходу. Актуальні редакції постанов Кабінету міністрів України та Міністерства охорони здоров'я України. Основи законодавства про Національну службу здоров'я України. Нормативно-правове регулювання професійної взаємодії кластерів системи охорони здоров'я України.

Змістовий розділ 1. Сучасні методи візуалізації захворювань внутрішніх органів. Діагностичний ультразвук. Роль ультразвукового дослідження в діагностиці захворювань внутрішніх органів. Загальні принципи роботи діагностичного обладнання. Види ультразвукового обладнання

Тема 3. Основні принципи та можливості застосування методу ультразвукового дослідження для діагностики захворювань внутрішніх органів. Показання та протипоказання для проведення ультразвукового дослідження. Ефективність даного методу діагностики при різних захворюваннях. Інтервенційни ультразвук.

Тема 4. Біоетика при проведенні ультразвукового дослідження. Сучасні етичні норми при проведенні ультразвукового дослідження. Інформована згода пацієнта. Лікарська таємниця. Етичні норми при проведенні дослідження підлітків.

Тема 5. Фізико-технічні основи ультразвукового методу дослідження, основи формування зображення. Основні режими роботи, налаштування та програмне забезпечення УЗ сканерів. Біологічна дія ультразвуку та безпека. Особливості роботи ультразвукового апарату типу моноблок. Особливості візуалізації рідинних, кісткових структур, органів, що рухаються. Доплерівські режими сканування.

Тема 6. Датчики і ультразвукова хвиля. Артефакти при ультразвуковому дослідженні. Допплерографія. Еластографія. Основи формування артефактів ультразвукового зображення. Роль артефактів у диференційній діагностиці патологічних змін тканин. Допплерографія як основний метод оцінки кровоплину та кровопостачання тканин. Роль різних видів доплера при дослідженні серця. Еластографія як інноваційний метод ультразвукової діагностики. Принципи роботи, можливості застосування.

Тема 7. Основні площини сканування, акустичні вікна доступу для проведення обстежень. «Постановка руки». Розбір точок доступу при ультразвуковому дослідженні різних органів та систем. Можливості уникнення анізотропії при формуванні зображення.

Змістовий розділ 2. Ультразвукова семіотика уражень щитоподібної залози

Тема 8. Методика ультразвукового дослідження та нормальна ультразвукова анатомія щитоподібної залози та малих органів шиї. Анатомічні особливості структури паренхіми щитоподібної залози та їх візуалізація на сонограмах. Топографічні орієнтири при візуалізації щитовидної залози (судини, стравохід, дихальна трубка, лімфатичні вузли). Нормальна сонографічна картина паренхіми щитовидної залози.

Тема 9. Нормативні вікові та гендерні показники об'єму щитоподібної залози. Нормативні значення органів в залежності від статі, віку. Методика проведення вимірів об'єму залози.

Тема 10. Ультразвукова семіотика уражень щитоподібної залози. Дифузна та вузлова патологія. Визначення дифузної або вузлової патології щитоподібної залози. Оцінка ступеня васкуляризації паренхіми або вузлових включень. Оцінка розташування вузлових змін, форми та розміру включень. Протокол опису дифузної або вузлової патології.

Тема 11. Система класифікації змін TIRADS. Цінність та особливості застосування системи класифікації вузлових включень паренхіми щитоподібної залози за шкалою TIRADS, ARC –TIRADS. Відпрацювання методики оцінки патологічних змін на системі кейсів.

Змістовий розділ 3. Ультразвукова діагностика захворювань органів черевної порожнини

Тема 12. Ультразвукове дослідження печінки та жовчовивідної системи. Техніка та особливості ультразвукового дослідження органів травної системи. Ультразвукова анатомія та картина незміненої печінки та жовчного міхура. Топографія та орієнтири при дослідженні органів черевної порожнини. Особливості візуалізації органів, підготовка пацієнта, функціональні проби. Протокол опису сонограм.

Тема 13. Ультразвукова картина дифузних та вогнищевих захворювань печінки. УЗ ознаки патології жовчного міхура. Основні патологічні зміни при захворюваннях печінки їх сонографічна картина. Доброякісні та злоякісні вогнищеві зміни паренхіми печінки, диференційна діагностика. Захворювання жовчного міхура, особливості ультразвукової картини при гострих та хронічних змінах. ЖКХ. Протокол ультразвукового дослідження.

Тема 14. Ультразвукова діагностика підшлункової залози. Техніка та особливості ультразвукового дослідження. Ультразвукова анатомія підшлункової залози. Особливості візуалізації підшлункової залози. Топографічні орієнтири при візуалізації. Не змінена підшлункова залоза при ультразвуковому дослідженні. Проведення вимірів структур підшлункової залози.

Тема 15. Ультразвукова картина гострих та хронічних змін при захворюваннях підшлункової залози. Дифузні та вузлові зміни паренхіми підшлункової залози. Сонографічна картина при гострих та хронічних змінах паренхіми підшлункової залози. Вузлова патологія паренхіми залози, диференційна діагностика гнійно некротичних, доброякісних та злоякісних змін. Протокол опису сонограм.

Тема 16. Ультразвукова діагностика порожнистих органів шлунково -кишкового тракту. Методика ультразвукового дослідження шлунку, тонкої і товстої кишки. Особливості візуалізації порожнистих органів черевної порожнини. Сонографічна картина не змінених органів. Можливості проведення вимірювань та коректний опис сонограм.

Тема 17. Ультразвукові ознаки запальних, пухлинних і непухлинних уражень порожнистих органів шлунково –кишкового тракту. Основні запальні, пухлинні та не пухлинні зміни порожнистих органів черевної порожнини. Особливості візуалізації даних змін. Диференційна діагностика патологічних змін різних органів. Протокол ультразвукового дослідження. Протокол дослідження при запальних змінах апендикулярного відростку.

Тема 18. Ультразвукове дослідження селезінки. Нормальна УЗ анатомія та зміни при захворюваннях та травмах. Топографія селезінки, анатомічні орієнтири. Оцінка розмірів органу. Особливості візуалізації структур селезінки (капсула, форма, селезінкова вена, тощо). Особливості патологічних змін селезінки при гострих та хронічних захворюваннях а також при травматичних ураженнях. Визначення наявності та кількості вільної рідини у черевній порожнині.

Змістовий розділ 4. Ультразвукова діагностика захворювань сечостатевої системи

Тема 19. Ультразвукова діагностика захворювань нирок. Особливості підготовки пацієнта перед дослідженням. Технологія та алгоритм проведення ультразвукової діагностики органів заочеревного простору, стандартні позиції, топографічні орієнтири. Ультразвукова анатомія та картина незмінених органів заочеревного простору. Оцінка структури та розмірів органів. Особливості оцінки сечовідного викиду.

Тема 20. Ультразвукова картина дифузних та локальних змін паренхіми нирок (гострі, хронічні захворювання паренхіми, сечокам'яна хвороба, доброякісні та злоякісні пухлини). Особливості сонографічної картини змін органів заочеревного простору при гострих захворюваннях, оцінка структури, форми, васкуляризації. Зміни органів при хронічних захворюваннях. Основні нормативні значення. Сечокам'яна хвороба як най поширена патологія. Визначення «блокуючого каменя». Кісти, сучасна класифікація. Пухлини нирок, особливості візуалізації.

Тема 21. Аномалії розвитку. Трансплантова нирка. Наднирники, ультразвукова картина патологічних змін. Вроджені вади розвитку, аномалії форми, розмірів, розташування, особливості висновку ультразвукового дослідження. Трансплантована нирка – топографія, можливості діагностики патологічних змін, ознаки відторження трансплантата. Оцінка стану наднирників, нормальна анатомія, ознаки патологічних змін.

Тема 22. Ультразвукова діагностика захворювань сечового міхура. Технологія дослідження, підготовка пацієнта. Ультразвукова анатомія незміненого сечового міхура. Особливості оцінки сечовідного викиду. Внутрішньоміхурові включення. Оцінка розмірів, об'єму, залишкового об'єму сечі.

Тема 23. Аномалії розвитку, зміни при гострих та хронічних захворюваннях, пухлини сечового міхура. Вади розвитку сечового міхура. Штучні включення сечового міхура. Дивертикули, тактика при виявленні. Гострі та хронічні зміни сечового міхура. Пухлини стінки сечового міхура, сучасна класифікація.

Тема 24. Ультразвукова діагностика захворювань передміхурової залози, семінних пухирців та простатичної частини уретри. Технологія дослідження. Підготовка пацієнта. Ультразвукова анатомія не змінених структур. Основні топографічні орієнтири, оцінка та виміри не змінених структур.

Тема 25. Ультразвукова діагностика запальних та пухлинних захворювань передміхурової залози. Оцінка стану передміхурової залози, визначення хронічних та гострих запальних змін паренхіми залози. Визначення об'єму залози, ступеня протрузії, подальша тактика лікаря, формування коректного висновку ультразвукового дослідження.

Тема 26. Ультразвукова діагностика Захворювань органів мошонки. Технологія дослідження. Анатомія не змінених структур. Анатомія органів мошонки, особливості проведення дослідження та сонографічна картина не змінених структур. Оцінка розмірів окремих структур, формування коректного висновку ультразвукового дослідження.

Тема 27. Ультразвукова картина при захворюваннях органів мошонки. Оцінка патологічних змін органів мошонки. Диференційна діагностика травматичних та запальних змін. Варикоцеле, гідроцеле, локальні включення паренхіми, кісти придатків. Формування коректного ультразвукового заключення, алгоритм дій лікаря.

Змістовий розділ 5. Ультразвукова діагностика в гінекології та акушерстві

Тема 28. Ультразвукова діагностика в гінекологічній практиці. Показання, умови проведення, обмеження. Підготовка пацієнта. Підготовка ультразвукового апарату. Технологія дослідження, доступи дослідження, правила асептики та антисептики. Нормальна ультразвукова анатомія жіночих статевих органів в різні вікові періоди. Протокол ультразвукового гінекологічного дослідження. Формування висновку.

Тема 29. Ультразвукове дослідження патології матки. Дифузна та локальна патологія. Фіброміоми (лейоміоми), аденоміоз, патологія ендометрія. Ультразвукові критерії новоутворень матки. Аномалії розвитку матки. Класифікація ESHRE, її клінічна імплементація. Патологія шийки матки. Як правильно описати отримане зображення та зробити ультразвуковий висновок.

Тема 30. Ультразвукове дослідження патології додатків. Об'ємні утворення яєчників. Класифікація ORADS, її клінічна імплементація. Патологія маткових труб. Запальні утворення малого тазу. Ультразвукова діагностика в ендокринній гінекології.

Тема 31. Ультразвукове дослідження ургентних гінекологічних станів. POCUS протокол. Показання та алгоритм проведення, формування висновку та подальший менеджмент пацієнтки.

Тема 32. Ультразвукове дослідження при вагітності. Показання, умови проведення. Підготовка пацієнта. Етика та деонтологія пренатального ультразвукового дослідження. Протоколи дослідження в різні терміни вагітності.

Тема 33. Ультразвук в першому триместрі. Показання, обмеження, умови проведення. Ранній перший триместр, визначення гестаційного терміну, визначення життєздатності плода. Позаматкова вагітність. Скринінгове дослідження першого триместру, показання, умови, протокол, формування висновку.

Тема 34. Ультразвукове дослідження в другому та третьому триместрі. Діагностика вроджених вад плода. Скринінгове дослідження другого триместру показання, умови, протокол, формування висновку.

Тема 35. Основні вади плода, що підлягають ультразвуковій детекції: вади ЦНС, обличчя, серця, ШКТ, нефроурінарної системи, скелету. Синдромологічний ультразвуковий аналіз. Система пренатального консультування та висновків при діагностиці вад розвитку плода.

Тема 36. Синдром затримки роста плода та плацентарна дисфункція. Допплерометрія в акушерській практиці, показання, умови, протокол, формування висновку. Аномалії розташування та прикріплення плаценти.

Тема 37. Ультразвук в пологовій залі. Основні навички лікаря при проведенні ультразвукової детекції. Доцільність та ефективність застосування ультразвуку в пологовій залі

Змістовий розділ 6. Ехокардіографія

Тема 38. Особливості ультразвукової діагностики серцево-судинної системи, методичні підходи. Ультразвукова анатомія серця. Поширеність захворювань серцево-судинної системи в світі та Україні. Можливості та ефективність застосування ехокардіографії при діагностики захворювань серцево-судинної системи. Ультразвукова анатомія серця, особливості візуалізації. Основні ехокардіографічні доступи.

Тема 39. Основи гемодинаміки. Протокол стандартного ехокардіографічного дослідження. Камери серця, анатомічні особливості розмірів, гемодинаміка, Особливості роботи клапанного апарату. Протокол стандартного ехокардіографічного дослідження із урахуванням сучасних протоколів та настанов.

Тема 40. Ультразвукова картина не зміненого клапанного апарату серця, УЗ семіотика патологічних змін клапанів. Анатомічні особливості будови клапанів та транс-клапанної гемодинаміки. Точки доступу візуалізації. Особливості візуалізації клапанного апарату при патологічних змінах (гострі, хронічні, оцінка ступеня регургітації, доплерометрія транс-клапанних потоків).

Тема 41. Вади розвитку. Особливості ультразвукової картини при імплантах у серці. Основні вроджені та набуті вади розвитку. Особливості ультразвукової картини, оцінка основних характеристик кровоплину. Штучні клапани серця. Стани після оперативної корекції. Формування сучасного коректного протоколу дослідження.

Тема 42. Особливості ехокардіографічної оцінки порожнин серця, систолічної та діастолічної функції. Можливості оцінки систолічної функції серця за Тейхольцем, Симпсоном, в М-режимі, тощо. Оцінка діастолічної функції на підставі сучасних ехокардіографічних гайдлайнів.

Тема 43. ЕхоКГ зміни при захворюваннях серцево-судинної системи. Диференційна діагностика захворювань серця (міокарда, клапанного апарату). Особливості ультразвукової картини. Атеросклеротичні зміни, вегетації, пухлини серця, дефекти міокарда, ускладнення гострих подій (розриви стінки, аневризми).

Тема 44. Візуалізація коронарних артерій, дуги аорти. Ультразвукова норма та патологічні зміни. Особливості проведення ультразвукового дослідження та необхідна доплерографічна оцінка.

Змістовий розділ 7. Ультразвукова ангіологія

Тема 45. Ультразвукова діагностика захворювань судин верхніх і нижніх кінцівок. Ультразвукові режими для оптимізації зображень. Нормативні показники. Поняття про типі спектральних доплерівських кривих. Особливості застосування імпульсно хвильового та постійно хвильового доплеру.

Тема 46. Атеросклеротичне ураження судин верхніх і нижніх кінцівок. Патологічні зміни венозної гемодинаміки. Тромбози. Діагностика та диференційна діагностика патологічних змін. Оцінка порушень гемодинаміки, формування діагностичного висновку, подальші дії лікаря.

Тема 47. Ультразвукова діагностика захворювань судин ший. Методика дослідження. Нормальна ультразвукова картина. Нормативні показники гемодинаміки. Патологія магістральних судин ший. Особливості застосування доплерометрії. Оцінка ступеня стенозу за різними методиками та шкалами.

Тема 48. Ультразвукова діагностика захворювань черевного відділу аорти та її вісцеральних гілок. Особливості дослідження та інтерпретації отриманих зображень. Нормативні значення. Диференційна діагностика гострих та хронічних змін, вад розвитку. Формування сучасного висновку ультразвукового дослідження.

Змістовий розділ 8. Ультразвукове дослідження грудної залози

Тема 49. Нормальна ультразвукова анатомія молочної залози у віковому аспекті. Особливості проведення дослідження. Розбір та оцінка сонограм не зміненої молочної залози у різні вікові періоди та в залежності від фази менструального циклу.

Тема 50. Ультразвукові ознаки дифузних та вузлових змін грудної залози. Особливості візуалізації патологічних змін. Диференційна діагностика доброякісних та злоякісних включень. Оцінка стану регіональних лімфатичних вузлів.

Тема 51. Система класифікації змін класифікація BIRADS. Застосування сучасної класифікації для діагностики та подальшого алгоритму дій при виявленні вузлової патології молочної залози. Розбір кейсів.

Змістовий розділ 9. Ультразвукове дослідження в ортопедії та травматології

Тема 52. Ультразвукове дослідження кістково-м'язової системи. Особливості сонографічної картини кісткової тканини, сухожилків, зв'язок та м'язової тканини. Особливості проведення, нормальна анатомія функціональні проби при ультразвуковому дослідженні.

Тема 53. Ультразвукове дослідження плечового, кульшового, колінного та гомілковостопного суглобів. Анатомія, сонографічна картина. Особливості проведення ультразвукового дослідження. Застосування функціональних проб. Картина хронічних та травматичних змін кістково м'язової системи. Формування протоколу дослідження.

Змістовий розділ 10. Ультразвукові дослідження при виникненні невідкладних станів

Тема 54. Ультразвукове дослідження за протоколами FAST, E-FAST POCUS. Доцільність застосування, алгоритм проведення, ультразвукова картина патологічних змін.

Змістовий розділ 11. Основи клінічної практики у сфері психічного здоров'я (mhGAP)

Тема 55. Основи клінічної практики у сфері психічного здоров'я (mhGAP). Вступ до програми mhGAP: цілі, структура. Основні принципи допомоги та клінічної практики. Етапи ведення ПНПР-розладів. Навички ефективної комунікації та принцип забезпечення поваги та гідності пацієнтів з ПНПР- розладами , як одні з основних принципів надання допомоги програми дії з подолання прогалин у сфері психічного здоров'я (mhGAP). Комплексний підхід до ведення пацієнтів з депресією та самоушкоджуючою/ суїцидальною поведінкою: оцінка, діагностика та ефективні втручання з використанням пакету інструментів mhGAP. Комплексний підхід до ведення пацієнтів з розладами вживання психоактивних речовин : оцінка, діагностика та ефективні втручання з використанням пакету інструментів mhGAP. Комплексний підхід до ведення пацієнтів з іншими важливими скаргами на стан психічного здоров'я: оцінка, діагностика та ефективні втручання з використанням пакету інструментів mhGAP (медично не пояснювані скарги). Психічне здоров'я в умовах гуманітарних криз: ведення гострої реакції на стрес, горя, ПТСР. Комплексний підхід до ведення пацієнтів з психозом: оцінка, діагностика та ефективні втручання з використанням пакету інструментів mhGAP. Комплексний підхід до ведення пацієнтів з епілепсією: оцінка, діагностика та ефективні втручання з використанням пакету інструментів mhGAP. Комплексний підхід до ведення дитячих та підліткових психічних та поведінкових розладів: оцінка, діагностика та ефективні втручання з використанням пакету інструментів mhGAP. Підтримка та залучення родини. Комплексний підхід до ведення пацієнтів з деменцією: оцінка, діагностика та ефективні втручання з використанням пакету інструментів mhGAP.

Тема 56. Іспит з оволодіння практичними навичками. Визначення рівню оволодіння практичними навичками, передбаченими програмою, атестаційною комісією за результатом виконання слухачами трьох пакетів завдань та / або клінічних кейсів.

Тема 57. Співбесіда зі спеціальності. Визначення рівню теоретичної підготовки слухачів атестаційною комісією за результатами співбесіди за змістом програми за результатом відповідей слухачів на три контрольних запитання з білетів.

КОНТРОЛЬНІ ЗАХОДИ, МЕТОДИКА ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ

Оцінювання результатів включає поточний контроль знань та вмінь слухачів у межах тематики освітнього заходу, за допомогою якого проводять оцінку рівню оволодіння теоретичним матеріалом та/або практичними навичками під час навчання, та підсумкову атестацію атестаційною комісією, яка включає іспит з оволодіння практичними навичками та співбесіду зі спеціальності. Оцінювання ґрунтується на:

- ✓ принципах академічної доброчесності;
- ✓ забезпеченні доступності і прозорості критеріїв, правил і процедури оцінювання результатів навчання;
- ✓ забезпеченні дотримання принципів об'єктивного оцінювання та подоланні елементів суб'єктивізму;
- ✓ підвищенні мотивації слухачів до систематичного засвоєння програмного матеріалу та активної роботи впродовж усього періоду навчання, переорієнтації їхніх цілей з отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, вмінь та навичок;
- ✓ систематизації знань, їх активному засвоєнні, формуванні навичок застосування отриманих знань в умовах власної клінічної практики;
- ✓ забезпеченні відкритості контролю;
- ✓ розвитку творчого мислення та підвищенні ефективності освітньої діяльності науково-педагогічних працівників.

На початку навчання викладач зобов'язаний надати вичерпну інформацію про види оцінювання, терміни та форми їх проведення, шкали оцінювання, які використовуються, та ознайомити аудиторію з переліками контрольних запитань та програмних практичних навичок, прикладами тестових та клінічних завдань тощо.

Шкала оцінювання результатів тестування під час поточного контролю знань та вмінь слухачів в межах тематики заходу шляхом тестування та/або розв'язання клінічних завдань – **традиційна чотирирівнева** (5 – відмінно, 4 – добре, 3 – задовільно, 2 – незадовільно), при чому рівні мають таке тлумачення:

- ✓ «відмінно» – 95% правильних відповідей та більше;
- ✓ «добре» – 85-94% правильних відповідей;
- ✓ «задовільно» – 75-84% правильних відповідей;
- ✓ «незадовільно» – 74% та менше правильних відповідей.

Вихідний контроль знань та вмінь слухачів в межах тематики заходу (атестація) проводиться у вигляді **іспиту з оволодіння практичними навичками та співбесіди зі спеціальності**, під час яких атестаційна комісія оцінює оволодіння слухачами теоретичної та практичної підготовки та готовність слухачів до самостійної клінічної практики за спеціальністю заходу, при цьому використовується **традиційна, чотирирівнева (5 – відмінно, 4 – добре, 3 – задовільно, 2 – незадовільно) шкала оцінювання**, а при оцінці теоретичної підготовки в ході співбесіди зі спеціальності та іспиту з оволодіння практичними навичками рівні мають таке тлумачення:

- ✓ «відмінно» – слухач володіє теоретичним матеріалом у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами: дає вичерпні, точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує практичні завдання та досконало володіє практичними навичками та вміннями;

- ✓ «добре» – слухач знає зміст теми та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно та систематично, але вони не є вичерпними без додаткових запитань, вирішує всі практичні завдання, демонструє достатній рівень оволодіння практичними навичками та опанування програмних компетентностей, відчуваючи складнощі лише у найважчих випадках;
- ✓ «задовільно» – ставиться слухачу на основі його знань всього змісту заняття та при задовільному рівні його розуміння, при цьому слухач спроможний вирішувати видозмінені (спрощені) завдання за допомогою навідних питань; вирішує завдання та виконує практичні навички, відчуваючи складнощі у складних випадках; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені запитання відповідає правильно;
- ✓ «незадовільно» – виставляється у випадках, коли знання і вміння слухача не відповідають вимогам оцінки «задовільно».

За результатами іспиту з оволодіння практичними навичками та співбесіди за спеціальності ставить **узагальнена оцінка** за традиційною чотирирівневою шкалою оцінювання, яка затверджується атестаційною комісією та вноситься у відповідну відомість. На підставі узагальненої оцінки **атестаційна комісія приймає рішення** щодо присвоєння / підтвердження звання лікаря-спеціаліста або спеціаліста чи щодо відмови у присвоєнні / підтвердженні звання лікаря-спеціаліста або спеціаліста за спеціальністю освітнього заходу. Слухачі, яким рішенням атестаційної комісії присвоєне / підтверджене звання лікаря-спеціаліста чи спеціаліста, отримують **сертифікат** встановленого зразка. Слухачі, яким рішенням атестаційної комісії відмовлено у присвоєнні / підтвердженні звання лікаря-спеціаліста чи спеціаліста, а також у випадку невиконання умов договору про надання освітніх послуг, відраховується наказом по університету з видачею відповідної **довідки з зазначенням причини відрахування**. Рішення атестаційної комісії може бути оскаржене у встановленому чинним законодавством порядку.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчально-методичне забезпечення програми заходу розробляється профільною кафедрою медичного факультету та формує навчально-методичний комплекс, який включає:

- ✓ завірений у встановленому порядку примірник цієї програми;
- ✓ банк тестових завдань та/або клінічних завдань для поточного контролю знань та вмінь слухачів;
- ✓ перелік контрольних запитань для співбесіди зі спеціальності;
- ✓ перелік практичних навичок та / або клінічних завдань для іспиту з оволодіння практичними навичками;
- ✓ навчально-методичні посібники та іншу літературу (у разі наявності);
- ✓ база даних кейсів стимуляційних задач, результатів інструментальних та лабораторних досліджень.

ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для забезпечення належної якості навчального процесу місце проведення заходу БПР має бути обладнане:

- ✓ мультимедійним проектором та екраном;
- ✓ персональним комп'ютером викладача з доступом до мережі Інтернет;
- ✓ WiFi-роутером для забезпечення доступу до мережі Інтернет слухачам;
- ✓ загальним медичним обладнанням та інструментарієм;

- ✓ тренувальними фантомами та спеціальним обладнанням в межах тематики заходу;
- ✓ апарат ультразвукової діагностики експертного класу (Vinno – G80);
- ✓ ультразвуковий стимулятор «SIMBIONIX» (Ізраїль).

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА, ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ

1. Академічні лекції з акушерства та гінекології / за ред. Ю. Г. Антипкіна. – Київ : ТОВ «КРІЙТІВ МЕДІА», 2021. – 424 с.
2. Свінціцький А. Методи діагностики в клініці внутрішньої медицини : підручник. – Київ : [б. в.], 2019. – 1008 с.
3. Вовченко А. Я. Суглоби. Путівник з ультразвукового дослідження в травматології та ортопедії : монографія. – Київ : [б. в.], 2011. – 136 с.
4. Головка Т. С., Дикан І. М., Медведєв В. Є. Комплексне ультразвукове дослідження в діагностиці та оцінці ефективності лікування пухлин опорно-рухового апарату. – Київ : ВБО «Український доплерівський клуб», 2008. – 192 с.
5. Kossaiy A., Nasr M. Diastolic Dysfunction and the New Recommendations for Echocardiographic Assessment of Left Ventricular Diastolic Function: Summary of Guidelines and Novelties in Diagnosis and Grading. Journal of Diagnostic Medical Sonography. 2019. Vol. 35, no. 4. P. 317–325. URL: <https://doi.org/10.1177/8756479319836781>
6. Mancusi C. et al. Management of patients with combined arterial hypertension and aortic valve stenosis: a consensus document from the Council on Hypertension and Council on Valvular Heart Disease of the European Society of Cardiology, the European Association of Cardiovascular Imaging (EACVI), and the European Association of Percutaneous Cardiovascular Interventions (EAPCI). European Heart Journal - Cardiovascular Pharmacotherapy. 2020. URL: <https://doi.org/10.1093/ehjcvp/pvaa040> (date of access: 15.04.2021).
7. Ibanez B. et al. 2017 ESC Guidelines for the management of acute myocardial infarction in patients presenting with ST-segment elevation. European Heart Journal. 2017. Vol. 39, no. 2. P. 119–177. URL: <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehx393>
8. EASL-ALEH Clinical Practice Guidelines: Non-invasive tests for evaluation of liver disease severity and prognosis. Journal of Hepatology. 2015. Vol. 63. P. 237–264. URL: <https://easl.eu/publication/non-invasive-tests-for-evaluation-of-liver-disease-severity-and-prognosis/>
9. EASL Clinical Practice Guidelines: The diagnosis and management of patients with primary biliary cholangitis. Journal of Hepatology. 2017. Vol. 67. P. 145–172. URL: <https://easl.eu/wp-content/uploads/2018/10/PBC-English-report.pdf>
10. Acute Liver Failure: Drug-Induced Liver Injury and a Perfect Thyroid Storm. The American Journal of Gastroenterology. 2019. URL: https://journals.lww.com/ajg/Abstract/2019/10001/2347_Acute_Liver_Failure_Drug_Induced_Liver.2348.aspx
11. Практичні рекомендації Міжнародного товариства ультразвуку в акушерстві і гінекології (ISUOG) щодо виконання ультразвукових досліджень плода : електронний ресурс. – URL: <https://www.isuog.org/ISUOGGuidelines>
12. Протоколи ультразвукових досліджень : Український портал ультразвукової діагностики : офіційний сайт. – URL: <http://www.ultrasound.net.ua>
13. Global Initiative for Chronic Obstructive Lung Disease (GOLD) : pocket guide for diagnosis, management, and prevention (2019 update) : електронний ресурс. – URL: <https://goldcopd.org/pocketguidereferences/>

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	3
АНОТАЦІЯ.....	10
ОПИС ПРОГРАМИ.....	10
НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН.....	15
ЗМІСТ ПРОГРАМИ.....	18
КОНТРОЛЬНІ ЗАХОДИ, МЕТОДИКА ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ	25
НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	26
ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	26
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА, ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ	27
ЗМІСТ	28